

Dosarul nr. 2rc-639/2015

DECIZIE

18 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului

Nina Vascan

Judecătorii

Angela Bostan și Veronica Negru

examinînd, fără citarea părților, cererea de recurs înaintată de SRL "Konditoreja" împotriva încheierii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CD "Vladalina" SRL către SRL "Konditoreja" privind încasarea datoriei, prin care cererea privind asigurarea acțiunii a fost admisă,-

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantei

La data de 02 noiembrie 2015, CD "Vladalina" SRL a înaintat cerere de chemare în către SRL "Konditoreja" privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, în baza contractului de vânzare cumpărare din 18.08.2015, CD „Vladalina” SRL, în calitate de vânzător a livrat în adresa „Konditoreja” SRL, în calitate de cumpărător marfa (produse alimentare în asortiment) în valoare totală de 73193,05 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de către ultimul.

În conformitate cu p.4.3 al contractului, Cumpărătorul se obligă să deconteze fiecare factură eliberată pentru marfa livrată în termen de 15 zile calendaristice de la data emiterii facturii, aceasta constituind scadența plății.

Menționează că, „Konditoreja” SRL a achitat doar parțial marfa livrată în mărime de 5000 lei.

Indică că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a situației create, la data de 23.09.2015 în adresa pîrîtului a fost expediată reclamația prin care a fost propus să fie achitată benevol datoria formată în sumă de 67699,76 lei. Totodată, debitorul a fost preîntîmpinat despre faptul că în cazul în care nu va achita datoria formată, i se va calcula penalitatea contractuală și dobînda de întîrziere.

Reclamația în cauză nu a fost recepționată de către pîrît, aceasta returnîndu-se cu mențiunea „nereclamată”, deși reprezentanții pîrîtului prin intermediul convorbirilor telefonice au fost informați despre faptul înaintării reclamației.

Soluționarea pe cale amiabilă a situației create nu a dat rezultat, pîrîtul eschivîndu-se de la achitarea integrală a datoriei în termenul acordat, invocînd în acest sens motive absolut neargumentate.

Astfel, datoria restantă pentru marfa livrată la data de 02.11.2015 constituie suma de 67699,76 lei.

În cele din urmă reclamanta a solicitat încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantei datoria de bază în mărime de 67699,76 lei, penalitate în mărime de 16405,59 lei și dobînda de întîrziere în mărime de 2563,61 lei.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile, conturi bancare și mijloace bănești ce aparține pîrîtului, în limitele valorii acțiunii.

Poziția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de CD "Vladalina" SRL a fost admisă, astfel s-a aplicat sechestrul pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale pîrîtului "Konditoreja" SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Burebista 40/2, IDNO 1015600019625, în limita valorii acțiunii, în sumă de 89 269,02 lei.

Solicitarea recurentului:

Invocând ilegalitatea încheierii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, la 12 noiembrie 2015, SRL "Konditoreja" a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

Argumentele părților:

În motivarea recursului SRL "Konditoreja" a indicat că, încheierea primei instanțe este neîntemeiată și ilegală, pasibil de a fi casată.

Menționează că, atât încheierea recurată, cât și încheierea primei instanțe privind intentarea procesului civil în cauza dată sunt ilegale, deoarece cererea de chemare în judecată nu întrunește exigențele prevăzute de lege și a fost primită spre examinare cu încălcarea prevederilor legale imperative prevăzute de art.166 (2) lit. h); art.167 (1) lit.d) CPC, or, prima instanța nu avea dreptul procesual să intenteze procesul civil și să asigure acțiunea înaintată, urmînd să restituie cerere de chemare în judecată potrivit prevederilor legale a art.170 alin.(1) lit.a) CPC.

Indică că, prima instanța a admis cererea intimatului privind asigurarea acțiunii în condițiile cînd aceasta cerință nu corespunde prevederilor art. 177 alin. (1) CPC, nefiind nicidecum argumentată faptic de solicitant, ultima limitîndu-se doar la invocarea propriu-zisă a acestei cerințe în cerere de chemare în judecată și parafrizarea unor prevederi din art. 174 al CPC, fără a ține cont însă că prevederile legale precitate și a Hotărîii explicative al Plenului CSJ RM nr. 32 din 24.10.2003 cu privire la aplicarea legislației ce reglementează asigurarea acțiunii, care statuează obligativitatea motivării cerințelor privind asigurarea acțiunii.

Prin urmare, constatînd lipsa motivației faptice a cerinței asigurării acțiunii prima instanța urma s-o respingă ca fiind neîntemeiată.

Măsura de asigurare dispusă prin încheierea recurată este aplicată il lipsa temeiului legal prevăzut de art. 174 al CPC, care prevede că, "neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești".

Prin măsura de asigurare aplicată prin încheierea recurată, în lipsa unei motivații faptice și unei baze probante, prima instanța s-a expus asupra obiectului acțiunii. Or, dispoziția instanței privind aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale recurentului, în limita valorii acțiunii, denotă consimțirea cu anticipație din partea instanței a alegațiilor intimatului din acțiune privind preținsele ilegalități a recurentului, care ar face în viitor imposibil sau dificil, executarea eventual a hotărîrii.

Consideră că, măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea recurată în raport cu criticile aduse mai sus, reprezintă o imixtiune abuzivă a autorităților statale judecătorești asupra dreptului fundamental și constituțional de proprietate al recurentului, asupra activității antreprenoriale a acestuia fiind pusă în pericol activitatea normală a întreprinderii, în pofida obligației constituționale a statului consfințite în art. 46, art. 127 al Constituției.

Fiindu-i acordată posibilitatea intimei CD "Vladalina" SRL de a prezenta referința asupra cererii de recurs, din partea acesteia nu au parvenit careva cereri, înscrisuri, din care ar putea fi reținută opinia sa în privința recursului.

Termenul de declarare a recursului

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 CPC, care statuează expres că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Totodată, potrivit art. 181 alin. 2 CPC, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la data de 05 noiembrie 2015, unipersonal, iar recursul a fost depus la 12 noiembrie 2015, prin urmare Colegiul Civil conchide că, recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanței de recurs

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul Civil consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Potrivit art. 423 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheiere primei instanțe.

Potrivit art. 426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Corespunzător art. 428 CPC, decizia instanței de recurs pronunțată după examinarea recursului împotriva încheierii emise în primă instanță rămâne irevocabilă din momentul pronunțării.

Astfel, instanța de recurs a constatat cu certitudine că, CD "Vladalina" SRL a depus cerere de chemare în judecată către SRL "Konditoreja" privind încasarea datoriei de bază în mărime de 67699,76 lei, penalitate în mărime de 16405,59 lei și dobânda de întârziere în mărime de 2563,61 lei.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În acest sens, prin încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de CD "Vladalina" SRL a fost admisă, astfel s-a aplicat sechestrul pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale "Konditoreja", în limita valorii acțiunii, în sumă de 89 269,02 lei.

Analizând situația de fapt din prezenta speță vis-a-vis de asigurarea acțiunii, în raport cu materialele pricinii, instanța de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 174 CPC, care statuează expres că, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Conform art. 175 alin. (1) lit. a), alin. (2) CPC RM, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestrul pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane. Judecătorul sau instanța poate aplica, după caz, și alte măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Potrivit art. 177 alin.1 CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Astfel la examinarea cererii privind asigurarea acțiunii, judecătorul stabilește necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariția, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proasta administrare a averii ș.a.

Anume din aceste considerente legislatorul a introdus modificări la art. 177 CPC, conform cărora cererea de asigurare a acțiunii urmează a fi motivată, indicându-se în aceasta motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Din conținutul normelor indicate instanța de recurs conchide că măsurile de asigurare a acțiunii se aplică în cazul în care neaplicarea lor ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Astfel, la examinarea acestei cereri instanța stabilește necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar această necesitate poate rezulta din pericolul de degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proasta administrare a averii ș.a.

Cu referire la normele legale nominalizate mai sus, Colegiul relevă faptul că, concluzia primei instanțe despre necesitatea asigurării acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor ce aparțin recurentului este justă, avînd la bază cumulusul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și obiectivă, corespunzătoare cerințelor art.130 CPC, instanța verificînd toate argumentele invocate în acest sens.

Colegiul Civil consideră că, instanța de fond corect a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii și corect a aplicat sechestrul pe bunurile recurentului, în limita valorii acțiunii.

În susținerea concluziei enunțate mai sus, Colegiul Civil menționează că, reclamanta înaintînd prezenta acțiune a solicitat încasarea de la recurent a datoriei, penalității și dobînzii de întârziere, în sumă totală de 89 269,02 lei, totodată reieșind din cererea de chemare în judecată Colegiul mai reține că, recurentul prin contractul încheiat s-a obligă să deconteze fiecare factură eliberată pentru marfa livrată în termen de 15 zile calendaristice de la data emiterii facturii, aceasta constituind scadența plății, or după cum reiese din cererea de chemare în judecată recurentul se eschivează de la achitarea datoriei respective, fapt ce a determinat reclamanta să se adreseze cu prezenta cerere în instanța de judecată.

Prin urmare, în cazul în care instanța ar adopta o eventuală hotărîre în favoarea reclamantei și ținînd cont că, recurentul se eschivează de la returnarea achitarea pentru serviciile prestate, atunci există riscul ca hotărîrea respectivă să nu poată fi executată.

Prin urmare, concluzia instanței de fond precum că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești, este una corectă, or prin asigurarea acțiunii se garantează posibilitatea realizării pretențiilor în cazul satisfacerii acțiunii și contribuie real la executarea ulterioară a hotărîrii judecătorești adoptate.

Astfel, în vederea respectarea dreptului reclamantei la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, prima instanță întemeiată a aplicat sechestrul pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești din conturile bancare ale "Konditoreja", în limita valorii acțiunii, în sumă de 89 269,02 lei, or valoarea acțiunii este una destul de mare, avînd în vedere și cuantumul taxei de stat care a fost achitată.

Referitor la argumentul recurentului precum că, nu au fost prezentate probe în vederea asigurării acțiunii, atunci Colegiul Civil menționează că, asigurarea acțiunii este un mijloc eficient de protecție a drepturilor participanților la proces și nu încalcă drepturile și interesele acestora, deoarece măsura de asigurare se aplică doar până la soluționarea pricinii în fond. Mai mult ca atât, prin aplicarea măsurilor de asigurare în cazul dat, recurentului i se încalcă doar dreptul de dispoziție asupra bunurilor sechestrate.

Astfel, ținând cont că, motivele indicate de reclamantă în vederea asigurării acțiunii au fost justificate și probate, fiind menționat scopul cererii de asigurare și raportându-le la argumentele indicate de recurent în vederea anulării încheierii de aplicare a sechestrului, Colegiul conchide că acestea nu constituie temei de anulare, or în asemenea caz în vederea excluderii pe viitor a dificultăților care ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul admiterii acțiunii, conchidem că, menținerea măsurilor de asigurare a acțiunii este necesară, iar argumentele invocate de recurent nu servesc drept temei de anulare a măsurilor asiguratorii.

Din considerentele menționate, și având în vedere că motivele invocate în recurs sânt neîntemeiate, iar încheierea contestată este legală și întemeiată Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de SRL "Konditoreja", cu menținerea încheierii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CD "Vladalina" SRL către SRL "Konditoreja" privind încasarea datoriei.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) CPC, Colegiul Civil,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de SRL "Konditoreja".

Se menține încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de CD "Vladalina" SRL către SRL "Konditoreja" privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Nina Vascan

Judecătorii

Angela Bostan

Veronica Negru